

jeg har den Ære at tilhøre, ved en Henvendelse, som Venstre har faaet fra visse Kvindeforeninger, nemlig fra „Kvindeligt Arbejderforbund“ ved dets Formand Sofie Rasmussen, fra kvindelige Trykkeriarbejdere ved Formanden A. Gram-Petersen og fra „Dansk Kvindesamfund“ ved dets Formand Julie Arenholt. Jeg skal ikke læse hele denne Skrivelse op, men jeg skal dog citere enkelte Linier, som viser, hvor skarpt og bestemt disse Foreninger af Kvinder optræder mod dette Kommissionsudkasts Krav.

Der staar f. Eks. følgende: „Kravet om Forbud mod Kvinders Natarbejde er hver Gang blevet mødt med den mest energiske Modstand fra de arbejdende, organiserede Kvinders og fra Kvindesagsorganisationernes Side. Denne Modstand er fremdeles til Stede i fuldkommen uformindsket Styrke“. Og Kvinderne tilføjer yderligere: „Det i det forelagte Lovforslag, øjensynlig af teoretiske, internationale Grunde, foreslaaede Forbud maa vi derhos finde fuldstændig upaakrævet for vort Lands Vedkommende“. Endvidere hedder det: „For øvrigt skal vi blot pege paa, at Forslaget rent sagligt set synes meget svagt underbygget.“ — Kvinderne er aabenbart ikke bange for at kritisere den internationale Arbejdskonference i Washington! De tilføjer: „Naturligvis er vi ikke Tilhængere af Natarbejde i Almindelighed“, men de kræver, at det ikke maa afskaffes som en kønsvis affattet Forholdsregel, men som en erhvervsvis. „Vi protesterer imod, at man af teoretiske, vore Forhold fremmede, internationale Hensyn gennemfører en Ordning, som vi ikke trænger til, og som neppe vil faa anden Betydning end at gøre store Skarer af arbejdende Kvinder brødløse og presse dem ud af Erhverv, i hvilke de i mange Tilfælde har skaffet sig faglig Uddannelse, og hvor de har arbejdet i mange Aar, samt at virke som et skadeligt Indgreb i Kvinders Ret til Arbejde“.

Saaledes ser altsaa betydningsfulde Kvindeorganisationer paa dette Spørgsmaal. Det har derfor ikke undret mig, at der allerede i Socialraadet er indtraadt en meget stærk Deling. Der har ganske vist været et Flertal, som har indstillet, at der skulde forelægges et Lovforslag, som i alt væsentligt dækker Konventionsudkastets Krav. Men samtidig har et Mindretal meget skarpt vendt sig derimod, og et andet Mindretal, som bestod af Arbejdsløshedsinspektør, Frk. Black, Landstingsmand Hauch og Arbejdsanvisningsdirektør Jensen-Sønderup, har ganske vist udtalt, at de kunde tænke sig,

at man af Hensyn til Moderskabets særlige Vanskeligheder kunde have Lov til at skabe visse Særbestemmelser her, men har dog tilføjet — efter min Mening med fuld Ret —: saa maatte det i alt Fald godtgøres, at det i Virkeligheden var nødvendigt af saadanne Hensyn at foretage saa store Indskrænkninger i Kvindens Ligeret til Arbejde. Og her skriver dette Mindretal følgende Passus, som jeg ganske kan tiltræde: „Man vil imidlertid formentlig under ingen Omstændigheder i Hensynet til Kvindens mulige eller foreliggende Stilling som Moder kunne begrunde et saa vidtgaaende Indgreb i Arbejdsfriheden som foreslaaet her, hvor man ikke blot vil hindre en Kvinde i at have sin hele Arbejdstid liggende om Natten, men ogsaa modsætte sig en saadan — forudsat tilstrækkelig Hvile paa anden Tid af Døgnet — ganske uskadelig Ordning som den, at hun arbejder til Kl. 12—1 om Natten, eller at hun begynder sit Arbejde Kl. 4 om Morgenen. Mindretallet finder under disse Omstændigheder at maatte tage Afstand fra det foreliggende Forslag.“

Den Afstand, som de tre nævnte Medlemmer af Socialraadet her har taget, og som praktisk set falder sammen med den Afstand, som de Kvindeforeninger, der har henvendt sig til Venstre, i endnu langt stærkere Udtryk har taget, maa jeg for mit Vedkommende billige. Dermed skal ikke være sagt, at ikke ogsaa mit Parti er villigt til i et Udvalg at undersøge, hvorvidt man skulde kunne naa til Forbedringer af vore Bestemmelser paa disse Omraader, og ogsaa at forsøge, om man muligvis skulde kunne naa til et Resultat, som kunde siges at være i saa megen Overensstemmelse med Konventionsudkastet, at det kunde føre til den omtalte Ratifikation; men jeg vil personlig ærligt indrømme, at jeg har ikke selv megen Tro til, at det vil være muligt.

Naar jeg saa kommer til det tredie Forslag, vil jeg indrømme, at Vanskelighederne her er om muligt mangedobbelte. Det er det Lovforslag, som gaar ud paa Ratifikation af en international Konvention vedrørende Kvinders Arbejde før og efter Barnefødsel. Angaaende dette Spørgsmaal er Socialraadet blevet splittet i endnu flere Mindretal. Der findes i det hele taget ikke noget Flertal med Hensyn til dette Konventionsudkast. Der findes et Mindretal paa 12 af 25, som har stillet sig ret velvilligt til et Forslag, der skulde dække Konventionsudkastets Krav, og der findes et Par andre Mindretal, som har taget mere eller mindre bestemt Afstand derfra; men der er intet af Mindretallene, som har stillet noget egent-